

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BURROUGHS, EDGAR RICE

Tarzan, omul maimuță / Edgar Rice Burroughs. - București : Unicart,
2017

ISBN 978-606-576-536-8

821.111

Nici o parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă sau introdusă într-un sistem de recuperare a datelor sau transmisă în orice formă sau prin orice mijloace, electronice, mecanice, prin fotocopiere, înregistrare sau altele, fără permisiunea prealabilă scrisă a editorului.

Copyright © Unicart Production S.R.L., România

Despre autor

Edgar Rice Burroughs a fost un scriitor american, autorul romanului *Tarzan*, unul dintre punctele de referință ale culturii populare. A scris multe romane SF și polițiste, iar douăzeci și șase dintre acestea sunt despre „Omul Maimuță”.

Burroughs s-a născut în Chicago, Illinois, într-o familie bogată. Tatăl său, George Tyler Burroughs, era veteran al Războiului Civil. Edgar a frecventat mai multe școli private, unde a devenit instructor și asistent comandant, apoi și-a făcut stagiul militar în cadrul Cavaleriei a șaptea din Arizona și în Forțele de Rezervă din Illinois. După cariera militară, Burroughs a devenit proprietarul unei papetării din Pocatello.

În 1900 s-a căsătorit cu Emma Centennia Hulbert, iar timp de zece ani, au trăit în sărăcie. La vârsta de treizeci și cinci de ani, Burroughs a avut parte de o nouă șansă în viață, începând să scrie pentru revistele SF. Între anii 1912 și 1933, autorul a scris mai multe romane, precum *Fata cavernelor*, *Căpetenia*, *Diavolul Apache*, *Dincolo de cea mai îndepărtată stea*, *Lumea uitată de timp* și altele.

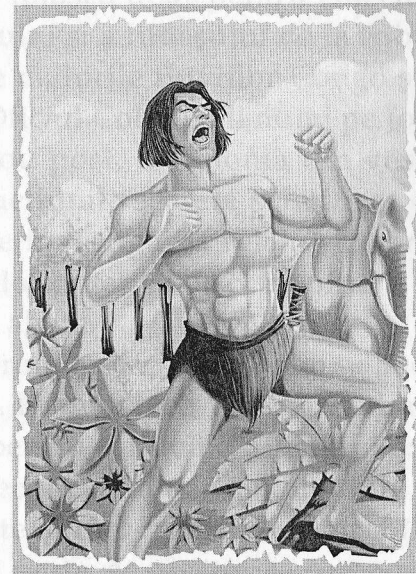
Romanul *Tarzan, Omul Maimuță*, este primul din seria bazată pe acest personaj. A fost publicat pentru prima oară în revista SF *All-Story*, în

octombrie 1912. Prima ediție a cărții a fost tipărită doi ani mai târziu. Personajul principal a devenit celebru imediat și extrem de popular în rândul publicului.

După un roman de Edgar Rice Burroughs

Tarzan, Omul Maimuță

1. În largul mării	7
2. Casa din sălbăticie	14
3. Viață și moarte	22
4. Gorilele	27
5. Gorila albă	34
6. Lupte în junglă	40
7. Lumina cunoașterii	45
8. Om și om	52
9. Regele maimuțelor	59
10. Semenii lui	63
11. La mila junglei	72
12. Funeralii	84
13. Sunetul junglei	90
14. Chemarea primitivă	95
15. Ereditate	100
16. Echipa de căutare	112
17. Fratele uman	119
18. Comoara pierdută	127
19. Avangardul Lumii	131
20. Culmea civilizației	141
21. Gigantul, din nou	148
22. Clayton și Tarzan	160
23. Dilema lui Jane	164
24. Tarzan și Jane	168

Capitolul 1 În largul mării

Când tânăr nobil englez pe nume John Clayton, Lord Greystoke, fusese însărcinat să facă o cercetare delicată într-una din coloniile britanice de pe coasta de vest a Africii, de unde se știa că o altă putere europeană recruta soldați din rândurile populației băștinașe, pe care îi folosea doar pentru colectarea forțată a cauciucului și a fildeșului de la triburile sălbatice de pe malurile fluviilor Congo și Aruwimi. Așadar, Oficiul Colonial îl numi pe John Clayton într-un nou post, în colonia din vestul Africii, dar instrucțiunile secrete primite se concentrau de fapt pe investigarea relelor tratamente aplicate negrilor britanici de către ofițerii unei puteri europene aliate.

Când primi însărcinarea, John se bucură, dar se și îngrozi. Promovarea i se păru o bine-meritată răsplată pentru serviciile dificile și excepționale aduse, precum și un pas înainte, spre funcții mai importante și mai multe responsabilități. Însă, pe de altă parte, se căsătorise cu onorabila Alice Rutherford cu doar trei luni în urmă, iar gândul de a o duce pe acea tânără în mijlocul primejdiilor și

a izolării din Africa tropicală îl îngrozea. Clayton dori să refuze misiunea de dragul ei, dar fata nu vru să audă. Ea insistă ca el să accepte și să o ia și pe ea în călătorie.

Într-o dimineață de mai, în 1888, John, Lord Greystoke și Lady Alice se îmbarcară în Dover și plecară spre Africa. O lună mai târziu, ajunseră la Freetown, unde urcară la bordul unui mic vas, *Fuwalda*, ce avea să îi poarte spre destinație. De pe acest vas, John, Lord Greystoke și Lady Alice dispărură de sub privirile oamenilor și nimeni nu mai știu de ei.

La două luni după ce ridicaseră ancora și plecaseră din portul Freetown, o jumătate de duzină de vase de război britanice străbăteau Atlanticul de Sud pentru a da de urma celor doi sau a vasului lor. În scurt timp, epava fu găsită pe malurile insulei Sfânta Elena, lucru care convinse lumea că *Fuwalda* se scufundase împreună cu toți cei de la bord. Astfel, căutările se opriră, deși abia începuseră, dar speranța rămase vie timp de mai mulți ani, în inimile pline de dor ale celor de acasă.

După un scandal, între căpitanul vasului și Clayton avu loc un schimb de vorbe dure, iar cel din urmă spuse clar că era scârbit de comportamentul brutal față de echipaj și că nu mai avea să-l tolereze câtă vreme el și soția sa erau la bord. Clayton luă masa în cabina căpitanului, la fel cum

făcuse și înainte de incident, dar căpitanul fu atent să-și planifice treburile în așa fel încât să nu poată mânca în același timp cu el. Ceilalți ofițeri erau niște indivizi neciopliți, fără carte, cu puțin mai presus de echipajul de netrebnci pe care îi terorizau, astfel că erau bucuroși să evite relațiile sociale cu un distins nobil englez și cu soția sa. Așadar, familia Clayton era nu prea avea companie.

În întreaga atmosferă a navei plutea acel ceva nedefinit care prevestea dezastrul. În aparență, din ceea ce știa familia Clayton, pe micul vas totul se desfășura normal, dar exista un curent subteran pe care amândoi îl simțeau și care îi purta spre un pericol necunoscut, deși nu vorbeau unul cu altul despre asta.

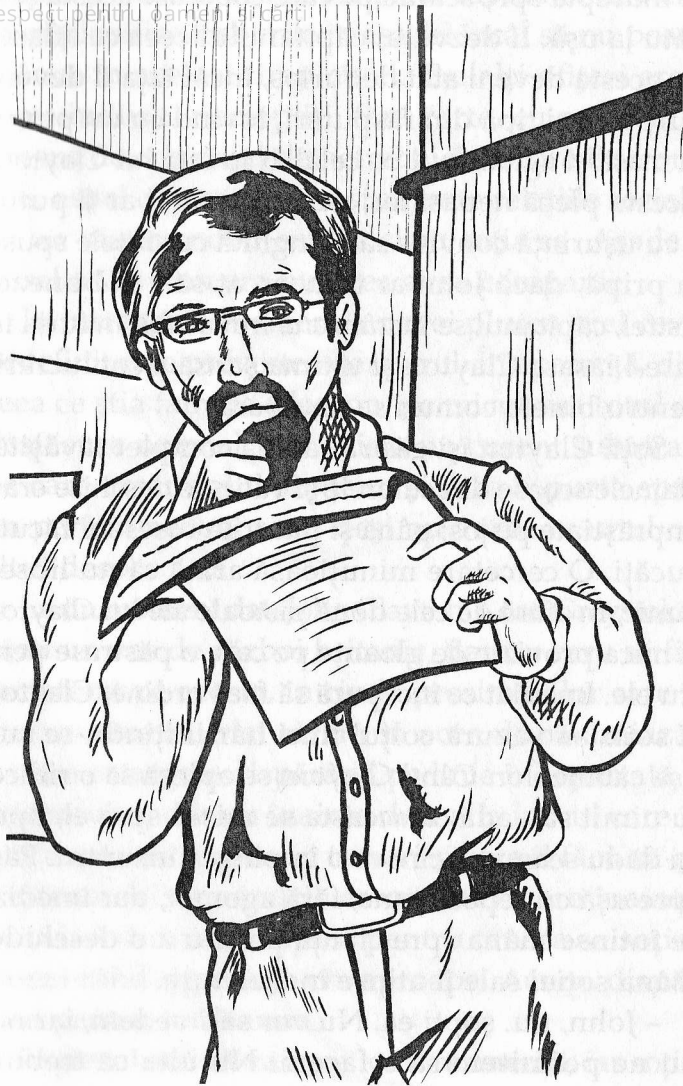
La un moment dat, John Clayton, Lord Greystoke, văzu un vas de război britanic, dar nu ceru să fie transferat pe acesta, în ciuda presimțirilor care îi dictau altceva. Mai târziu în acea după-amiază, îi văzu catargele dispărând pe linia îndepărtată a orizontului, dar nu înainte de a afla lucrul care îi confirmă cele mai mari temeri și care îl făcu să-și blesteme falsa mândrie ce cu câteva ore înainte îl oprise să caute adăpost pentru tânăra sa soție, atunci când siguranța era aproape. Acum, dispăruse pentru totdeauna.

Englezul află că va avea loc o răzmeriță, iar soția sa îi spuse că era dator să îl anunțe pe căpitan. John

se îndreptă spre scările pe care coborâse acesta și îi bătu la ușă. Îi dezvălui căpitanului ceea ce aflase, iar acesta deveni atât de furios, încât fața îi deveni purpurie și țipă din răspuțeri, lovind cu un pumn în masă și agitându-l pe celălalt în fața lui Clayton. Acesta plecă nepăsător, deși căpitanul ar fi putut fi cu ușurință convins să-și înghită cuvintele spuse în pripă, dacă John ar fi încercat să-l îmbuneze. Astfel, căpitanul se încrâncenă irevocabil în furia în care-l lăsase Clayton și ultima șansă a conlucrării pentru binele comun se spulberă.

Soții Clayton își găsiră cabina complet răvășită. Hainele scoase din cuferele și valizele deschise erau împrăștiate pe jos; până și paturile fuseseră făcute bucăți. O cercetare minuțioasă arată că nu lipsea nimic, în afară de cele două pistoale ale lui Clayton și mica provizie de gloanțe pe care o păstrase pentru ele. Imediat ce începură să facă ordine, Clayton și soția sa văzură colțul unei hârtii ițindu-se sub ușa cabinei lor. Când Clayton se aplecă să o ridice, fu uimit să vadă că aceasta se mișcă spre el, apoi își dădu seama că cineva o împingea înăuntru. Pași spre ușă cu repeziciune, fără zgomot, dar imediat ce întinse mâna spre clanță pentru a o deschide, mâna soției sale îi atinse încheietura.

- John, nu. șopti ea. Nu vor să-i vedem, iar noi nu ne permitem să o facem. Nu uita că trebuie să fim neutri.

Clayton zâmbi și dădu mâna deoparte. Așadar, se uitară în continuare la bucățița de hârtie albă, până ce aceasta se opri după ușă. John se aplecă și o ridică; era o bucată murdară de hârtie albă, ce fusese împăturită stângaci într-un pătrat zdrențuit. După ce o deschiseră, găsiră un mesaj simplist, aproape ilizibil, ce părea că fusese scris de o mână neînvățată cu scrierea. În traducere, era un avertisment pentru familia Clayton, care nu trebuia să dezvăluie dispariția celor două revolve sau ceea ce le spusese bătrânul marinar despre răzmeriță, altfel cei doi aveau să moară.